

MOS TEACA

POVESTE DE CRACIUN

Intr'o zi niște bandiți prinseră pe un biet comediant în pădure. Îl luară un porc ce acesta avea precum și o tambură și o flaută, instrumentele profesionale ale saltimbancului.

Bandiții aprinseră un foc strășnic și se pregăteau să prilească pe nefericitul Ghiță—acosta era numele de botaz al porcului. Ghiță, trântit jos, se gîndea la nemurirea sufletelor și scotea guițuri melancolice din fundul cartaboșilor.

Der de-odată o minune Dumnezească! Ghiță porculuă tambura și începă să cînte și să danseze mai abili de cîto sîntese asvîntul de la teatrul de varietăți. Bandiții rîdea de se prăpădeau și nici nu se mai gîndeau să transforme în circuași pe Ghiță, porc dressat în libertate de comediant.

Ritul tău nu le fă de a bună. La un moment dat, Ghiță teribil în minie, puse mina (adică piciorul) pe una din pîștele brigabailor, ochi și trase un foc în cel doi călăi.

Sgo motul deti năturei atrase la fața locului un jandarm rural care, luă în primărie pe onerabilul cetățean. Comedianșul, proprietarul lui Ghiță, alergă la fața locului și peona revăderii fu de o emoție indescriptibilă.

Ghița porculuă destă apoi o reprezentație în beneficiul său care avu un succes extraordinar grație aventurii cu bandiții care fusese povestită cu amănunte senzaționale în gazetă.

IN PRAGUL MORȚEI

-- Rîmă rîmătoare --

Jucați, petreceți, rideți, zi-î trașnic lăutar;
Crăciunul să trăiască și vinul de Cotnar!...

Eū, numai eū din toate făpturile sunt trist,
Eū singur nu sunt vesel la nașterea lui Christ.
Știu, mă pîndește soarta ori-cărui fiū de porc;
Nu pot scăpa chiar dacă aș șterge-o la New-York,
Intocmai ca un simplu casieraș romin!
Deci, îmi aștept calăul, în patrie rălmn....

Sunt porc! Bolestem asupra minutului fatal
Cînd zeei'mî dete chipul acestui animal!
Acum, în pragul morței or-ce aș vrea să fiū:
Cămila, veveriță, șopîrlă saū scatiū,
Caļ de tramvaiū, balenă, gîndac saū rinocer,
Microb de scarlatină, rățoiū.... chiar oșter :

O! Doamne! Ce-am zis oare? Devin un imbecil...
Durerea 'mî smulge vorbe neroade de copil...
Nu! nu! nu! nici-o-dată! De cit un om s'ajung
Ne așteptînd Ignatul prefer să mă străpung!
Nimic pe lumea asta nu este mai urît!
Mîncinūă nici-odată nu 'mî-a eșit din rit,
Pe cînd un om te minte din vorbă și din gest,
Este perfid și lacom și crud... Ah, îl detest!
E-un iad în al său suflet de patimî vile, mic!
Numaļ gîndind fioril străbat al meu șoric!
Ce răū i-am făcut spuneți acestul crunt călăū?
D'un an mă torturează, mă poartă cu jujaū.
Deși n'am comis fapte penabile de cod,
Și-acum... îmi pregătește sinistrul eșafod!

Din toată omenirea stimez doar pe ovrei,
Doar ei aū milă bieții de porci și de purcel!
Cu moartea nici-odată ei nu ne-aū pedepsit,
Declar, în consecință, că sunt filosemit!
Dar pe romini, pe unguri, pe nemți, pe eschimoși,
La toți ciți se infruptă din scumpi'mî cartaboși,
Le-arunc a mea porcească, grozavă anatemă,
În care pun minia și jalea mea supremă!
Îi blestem să mîncînce duzină de trandafir,
Aceste flori suave a mațelor subțiri,
Și suncă, și costițe, și mușchiū, și toate cele,
Și să stropească totul cu atitea păhărele,
În cit — precum Achile se retrăgea sub cort —
Să se retrag' ori-care sub masa lui beat mort,
Și toată spîțaria să nu mai fie 'n stare
Să le redea adouazi iar pofta de mîncare,
Că uvinul să nu lupte din nouă ca niste Burf;
Ci jalnic, melancolic, cu crampe și mahmurf,
Cu sare-amară 'n față, cu lipitori la ceață,
Toți să regrete rolul ignșbil de Caiafă
Ce vor juca cu mine la Sint-Ignat, chiar miine,
Și să exclame: « Bre, prea suntem porci de cline! »

CRONICA DRAMATICĂ

Antoniu și Cleopatra

Ne-a fost dat să trăim și să vedem pe scena primului nostru Teatru, artiști romni, jucînd roluri de eunuc, ca și cum ar interpreta cutare saū cutare rol de conte saū de marchiz. Pentru asta a trebuit să vie o piesă a unui străin și să introducă în Teatru obiceiuri cari pînă acuma nu-și găsiseră adepți de cit în piața Teatrului. Era musicalul cu cauciac a fost inaugurată la Teatru cu piesa *Antoniu și Cleopatra*.

Shakespeare, marele Shakespeare, și-a dat singur cu pumele săm și a dovedit — ceea ce noi bînnisem de mult — că, departe de a fi englez, este un simplu turc (dovadă proverbul turcesc *hat gekyptir!*) și încă un turc de cel cu haremuri și cu eunuci. *Antoniu și Cleopatra*, jucată la teatrul nostru Național, a venit la timp ca să puie capăt unei reputații pe nedrept uzurpată.

În piesa asta nu vedem de cit dame cu moravuri, dubioase venind în contact cu soldați și eunuci venind în contact cu femeļ. Artistul Alexandrescu a interpretat totuși destul de bine rolul de prim eunuc. Am vrea să adăp-găm că a fost natural în acest rol, dar — pe Dumnezeu! străbunilor noștri. — nu ne-am putut convinge nici noi de aceasta. Alt eunuc a fost Junele Decu, ce curajul cărnii ne am mirat văzîndu-l cum umbliă cu șerpî veninoși.. de panglic.

Piesa de alt-fel, este foarte convenabilă, de oare-ce are 14 tablouri, bez Vlașca, Teoermanul și antractetele destul de respectabile. Decorurile și costumele nu sunt tocmai bogate, așa cum se anunțase. Așa de pildă, d. Notara, care face pe Antoniu, voiajază din Egipt (la teatru se zice Egipt) pînă la Roma ca să viziteze pe Cesar, cu capul gol și într'un simplu cearașaf alb cu dungi roșii. Asta ne miră cu atit mai mult cu cit știm foarte bine că în garderoba Teatrului sunt destule pălări și onor direcțiunea ar putea să împrumute una d-lui Antoniu pentru cite-va ore. Apoi nici cele-lalte costume nu sunt prea grozave: damele merg în niște rochi aproape transparente, iar soldații umbliă cu minile goale. Se vede că nu e magazineru companiei ca să îngrijească de echipamentu trupel.

Alt ceva nu mai avem de spus pentru apărarea direcției, care a montat piesa și a directorului care a tradus o.

Muzicantii

Comendarea pietei București și Soldații Bacalaureați

DREEPTI!!!

Pentru-onor ARM!!!

Orden dă zi

15 Decembrie 1900

1) Să interzică soldaților bacalaureații de a mai intra în localități publice; este cu totul oprită ducerea lor la facultate, cu desăvârșire nepermisă mergerea lor la teatre, precum și trecerea lor pe Calea Victoriei bulevarduri și alte străde principale.

2) Nu se mai permite sub nici-un

motiv ghiosdanele, cărțile, mapele, ochelarii cu pensenuri sau ori-ce alte lucruri țivile sub cea mai gravă pedeapsă.

3) Este cu totul interzise ori-ce fel de ocupațiuni țivile, slujbe, meditații etc.

4) Toți soldații bacalaureați vor fi prezenți la cazarmă de la 7 la 12 și de la 2 la 5 și vor trebui să mănânce la cantină.

caz armă etc. nu se mai ia în seamă în sărbători, cu centironul în rezervă și stomacul gata de atac, îl strigă:

— Bine-ai venit Moș Crăciun, și ce am auzit să fie cu noroc!

Așa da, mai merge. Crăciun fără zăpadă e ca și cum ai zice Crăciun fără potroace, or chef fără durere de cap, nea lăncu fără meseriași, operă fără deficit sau *Adivor* fără prostie, e o erezie, un non-sens.

Este poate paradoxal, dar totuși adevărat cu cât un Crăciun e mai călduros, mai cu soare, cu atita pare mai rece, mai palid; și din contră ninsoarea și gerul este viață și farmec, săniile și întreturperii circulației.

Bine înțeles sunt preferințe și preferințe: între clopotele de la tramvay și zurgălăii de la săniile, unii preferă pe cele pe care însăși le trag; după cum sportsmenul îl place un cal de rasă, obosit unul de bătaie, iar maniacul cel verzii văzuți pe pereți; după cum pe cind un poet admira florile de gheață de pe ferestre, pedantul se îmbucnește după cele de retorică, iar fetele la complect, după cele de mezelic, și cine nu știe că între steaua pe care o pîndește astronomul și aceea «cu colțuși multe și mărunte» pentru care copiii dau fuga la ferestre în sărbători, rominul care se respectă preferă *Stelele* care cad, mai totdeauna pe piept cu prilejul zilei de 1 Ianuarie. E gust și gust, iar despre cel din urmă de trei se poate spune, că cit alergii cu ori-ce preț să îți satisfac cu atita provocă alții un *des-gust*.

Așa dar acesta este ultimul Crăciun al secolului al XIX, și ne place a crede ca și al secolului d-lui Ghimpa.

De o mie nouă sute de ani trăiește în lume splendida poemă a nasterii fiului Omului! Ce de timp! Fiul a plecat și dramul a rămas. Și du pețitru că este atit de sus, dar chiar cu telescopul de la Expoziție de-ași fiol ar privi spre om, spre acela pentru a călci mintuire să a jertfit, tot atit de mic, dureros de *mă* l'ar vedea.

... Și *Moș Teacă* încântat de profundă filosofie, face un pas afară din riorduri și se pune în gardă.

El, domnilor, să lăsam vorbele frumoase de o parte, dar cine mai simte Crăciunul a fi alt-fel de cit cu stomacul? Ceva scene din semnificația acestei sărbători care v'o reamintesc, dacă-un pirlit de la gazetele zilnice și Roliferlei de la acest valoros organ!

Da, toată lumea se bucură de venirea Crăciunului, însă pentru ce? Știm cu toții, nevoiași pentru ajutoarele primăriei, copiii și Parlamentul pentru vacanță, bisericenii pentru că scapă de post, nu și de *posturi*, iar opoziția pentru speranța că doar va intra în post, scăpînd ast-fel de jalnicul ei postit, — toată lumea în genere, d. Pallădu în special, pentru că

CRĂCIUNUL

Un crăciun demn.—Crăciunul și zăpada.—O Filipică filosofică

Păstrător vechilor tradiții și obiceiurilor pămîntului, unchiășul se apropie, sosește, se arată, la ușe și un calendar așa cum îi este dat să fie mai alb ca versurile din *Antoniu și Cleopatra*, mai geros de cit un pol (au vorbim de polii care încălzesc, de sigur).

A resistat tuturor ispitelor, bătrînul scuturîndu-și capul—tocmai cînd căzusem la bănuell—de peruca țînără cu care vrea să-l gătească melistofelicul Cronos; și a lepădatu barba și mustățile false cu care acelaș, ca pe un *prinț*, vrea să-l împodobască, și vine încoace cu ger și vacanță, zăpadă și trandafiri, cartaboș și indigestie, așa cum l'am apucat din bătrîni.

De acea *Moș Teacă* plin de entuziasm nu mai făcînd de disciplină caz, căci

« MOȘ TEACA »

ZIAR TIVIL ȘI CARON

Urmasă sărbătorilor fericele cititorilor săi.

are să mănince cît bravul animal care este în așa mare cinste la sărbătorile astea.

Ast-fel, Căciunul îl putem caracteriza prin circiumii pline și biserică vice-versa, stomacul ca circiumile și străzile ca biserică, iar pe de-a-supra un popot de funcționari comerciali și idem sticle de apă de Buda pe toate mesele.

Astea sunt adevăratele tradiții consfințite prin obiceiul pămîntului; cele religioase au rămas în sarcina copiilor, care după ce ajungează ca val de el, mai umbli și cu Moș Ajunul.

Și pe cînd paețele de contrabandă degăeră pe sub ferestre, pînă cînd văd verde chiar și stăua pe care o poartă, cele adevărate fac politică la *Adivor* său anbetază pe stenograful la Camera.

Zadarnic, lumea își dă în fie-care an mîl mult nichelul pe față, leat, și măl crăcnește dacă te laș cosondroace!

Ei, unde mai se întîmplă la Crăciunul acesta o minune ca acum 1900 de ani? Cîți ar face pelerinaj la esele științe. Mă prind că în frunte ar fi cel cu vișelul de aur, care, în loc d'a mai căuta rostul lumel la Domnul, îl găseșc în odelerii domnului Carada; ar merge ca niște cral de ghindă să ceară milostenie la esele sfinte, doar, în izbvi de leșele lor poletere în care își rumeșă rogozul și neruşnarea; ar merge cu daruri, și alea rămase de la vr'un fond de subscripție, ca niște magi fătarnici și ispititori.

A! magii aceștia, de sigur, n'ar mai andăgi pe nimeni, căci nu e destul să veți pentru ca să și al puterea.

S'ar mai duce toți cei cari, se mingie de sărăcia duhnului cu perspectiva împărăției cerului, pentru ca să explore măcar un petic diștr'o provincie a acestei împărății, și cîți n'ar veni fie-care cu locu'l și dorioța.

Sexul frumos ar cere ca frunza de viță să capete proprietatea mitologică păsări Fenix, care învie mai frumoasă din moarte; școlarii ar dori eternizare vacanșei, parlamentaril ar diurnelor, doctoril a influenșei, iar sub-semnatul a che-fuii el, și etc. etc.

Dar cum aceasta n'are să se întimple, înainte d'a termina vă dau un sfat:

Înainte de Crăciun citiți *Moș Teacă*, veți fi bme dispuși pînă la anul, adică la viitorul număr; aveți însă grijă să cumpărați și ceva maculatură din *Adivor* veți putea fi liniștiți în privința efectelor copioaselor mese.

A apărut:

STROFE ȘI APOSTROFE

Versuri vesele de Cyrano

Cu o copertă artistică în guloși și imprimat cu eleganță în atelierule tipografiei Heliade str. Clemențel 8.

Volumul de peste 100 de pagini cuprinde patru părți:

Dom Palady. — Emigrarea evreilor. — Conflictul romino-bulgar. — Diverse mofturi. — **Ballverne** poetice.

Prețul numai un leu.

Se găsește de vânzare la librării chioșcuri de ziare și la autor (redacția ziarului «Epoca»).

REFLECȚIA UNUI SUGATIV

Ci-că lumea a făcut progres, auzî! să facă diștr'un cot, un metru și diștr'o oca, chiblogam.

De naime an nevoye de patru ori pe an, pe cînd de băbură în toate zilele.

A apărut:

ALMANAHUL

LULI

MOȘ TEACA

PE 1901

E ceva de speriat, pe onoarea mea!
Prețul numai un leu.

Depozit general la librăria Leon Alcalay

Lui Iancu Brezeanu

Bene Merenti clasa doua
Te-ai confortat mai marit ist...
Dar noi și-om dai în schimb, artiste,
Bene Bibenti clasa 'nial!

Ce-avem mai mult

A propoș de vânzare pădurilor

Statului, doi silvicultori discută.

— Ce lemn avem noi mai mult

în țară?

— Tufă,

— A, da, replică cel-l-lalt of-

tînd—tufă de Veneția.

DON PEDRO A. DE ALARCON

CAPITANUL GALCEAVA

— Mi-este foarte rău! și doresc să-ți vorbesc înainte de a muri... Să-ți ajute Rosa și să trageți pînă aici fotoliul d' tale... Dar te rog umbli încoacă pe un deștepți pe sărmana mea Augustias.

Capitanul execută punct cu punct ceea ce dorea dona Teresa și imediat se găsi lingă pata acestia.

Sărmana bîtrînă avea niște frigruri foarte violente și părea că se năcădă. Deși semnul caracteristic al morții îl contractase fața palidă.

Capitanului îi fu frică pentru prima oară în viața sa.

— Lasă-ne, Rosa.... Dar caută să nu spui nimic domnișoarei Augustias... Dumnezul îmi va ajuta să trăiesc pînă mline dimineață ca să pot atunc să-l spui un ultim adio... D-ta... căpitane... ascultă!.. Eu mor!..

— Ce-m't tot vorbești de moarte, d-nă? răspunde don Jorge, stringînd mina arzătoare a bolnavel. E o criză ca și cea de așară.... Și apoi ești, nu vreați să mori!..

— Mor, căpitane... O, sunt!.. Era de prios că s'a mai chemat doctorul... Imi trebuie un popă să mă spovedesc.... cu riscul de a face rău fiicei mele.... Dar înainte de toate, avem ceva de vorbit împreună... ceva urgent și care trebuie să rămînă între noi....

— Ei bine! să vorbim, adausă căpitantul murgelînd-și muștața ca să diminueze firea ce-l stăpînea. Cere-m' pușc din singele rău ce m' rămîneașc cînd am intrat aici săi toate puerile ce-am dobîndit prin îngrijirile voastre... Și vi le voiu da cu plăcere!..

— O știu.... o știu, amical meu... Egăi un om de onoare și ne iubestîm.... Așa dar veți ști totul, s'umpe căpitane... Avoatul meu a fost așară și mi-a spus

că guvernul mi-a refuzat pensiunea mea de văduvă.

— Mi-e de drac!.. Și pentru un asemenea fleac își faci atita singe rău?... Guvernul mi-a refuzat mie multe subvenșii!..

— Ești nu mai sunt conști, nici soșie de general... continuă văduva. Ai toată dreptatea să-mi conști aceste titluri!

— Cu atit mai bine! — Nief ești nu sunt nici general, nici marchiz și bunul meu a fost și una și alta. Sntem deci egali.

— Bine! Dar concluziunea este că... ești sunt completamente ruinată. Tatăl și bărbatul meu ai cheltuit pentru don Carlos tot ce aveai... Am trăit pînă acumă vînzîndu-mi bijuteriile și acum o săptămîna m'am vindut'ultima... un collier prea frumos de mărgăritare... Rog-șc că trebuie să-ți vorbesc d-tale de asemenea mizerii!

— Vorbește, doamnă, vorbește!.. Cine nu a avut plitcișii de acestea!.. Dacă ai ești de-a în ce bociturii m'a bîgat afarisulul cea de joc de cărți!..

— Situațiunea mea nu mai are remediu! Toate resursele mele se bazău pe această pensiune care mai tîrziu trebuia să se reverse asupra fiicei mele Augustias... Și astăzi... nerorocita nu are nici vii-

TIPURI STUDENȚEȘTI

N. Ghențulescu

De sigur că publicul bucureștean cunoaște foarte bine numele violonistului N. Ghențulescu de pe afișele de concert. Și zicem de pe afișe, căci la concertele nu s'a prezentat niciodată plină acum, cu toate că a suneț pe zidurile Capitalei de sute și sute de ori. Cauza e cea mai simplă: cînd sosește ziua să cite la vre-un concert, cade greu bolnav. Acesta nu l'impedica însă ca a doua zi să iasă pe pod spre a-și face obișnuita plimbare.

Podul este idealul său. Pe pod s'arată lumii magia sculptoare a modelor; pe

pod s'arată eleganța și *beauté* urile locale; pe pod aū loc *vendez-vous*-urile: pe pod se petrec amoriurile dulci; etc., etc. Și de s'ar întreba cine-va dacă nu cum-va face școala de poduri, ar putea mai bine să și înghită vorba: Ghențulescu dacă nu vrea să iasă ingineri, aceasta fi că vrea să iasă arhitecți, care e tot dintr'o oală.

Ați e în anul al IV-lea și speră să ajungă în al XIV-lea.

Nicu Ghențulescu mai este cunoscut și sub numele de *Omul Specialitate*, căci toată ziua umblă cu specialitatea în gură și este tot așa de nedespărțit de dînsa, cum ar fi Ventura de havană, Stăncescu de jobene sau dom' Paladu cu ghețele cu bîzburți.

Totuși porecla aceasta nu este singura, care i-se poate aplica, căci tot lui i se mai zice și *Omul-negru*. Aceasta nu trebuie însă să facă pe cititorii noștri să creadă că Nicu al nostru ar fi negru ca un arap. Din contra: Nicușor este cel mai alb băiat din cîrți s'a văzut v'odată. (Întrebați aceasta pe toate cucoanele din Reichenbaal!); dar este numit astfel căci prin ochelarii lui fumurii, dînsul vede toată lumea, neagră. Pentru el, ori-ce bere, e bere neagră; femeea cea mai blondă, e brună ca pana corbului; hîrta e neagră, zăpada neagră și etc., etc., toate sînt negre.

Obi. La baza de jos poartă amintirea unei mușcătuiri anaerocice.

Semne particulare. Cînd acordează vio-
o-a, scoate limba.

Nicolae Marinescu

DENTIST

De la facultatea de medicină din Paris
Calea Victoriei No. 53

tor, nicez prezent, nicez ban trebuincoș pentru înmormîntarea mea... Căci trebuie să știți că avocatul însărcinat cu a-facerele mele, atîns de disprețul ce-l amă sărmana Augustia, săi dorind să se mîrșăscă necrocierea pentru-ca astfel să aliească pe fiica-meă să i-a de birbat, mi-a trimis alalt-eri, împreună cu fatala știre și nota onorariilor sale. Secretarul său mi-a adus șpor și nota sumelor ce i se curvine și lui și mi-a știut un discurs atât de crud... vorbindu mi de... e nesolvabilitate... execuțiane... condamnare... și nu mai știu ce... în cit nu mai văzui nimic în jurul meu... Am luat din dulapul meu tot ce ameam și i-am dat, adică tot ce mi mă răsese din vizioarea colierului de perle, ultimul ban, ultima bucațică de pine... Aș dar Augustias, este de alalt-eri tot atât de săracă ca și cerșetorii de pe drumuri... Și ea nu știe nimic... ea doarme liniștită în momentul acesta! Cum s'a putea, oare să nu mor?.. Și mi-e cum n'am murit la moment, alalt-eri!

— Nu moroș cine-va pentru o asemenea bogăție, replică căpitani cu o audoare rece pe frunte, dar cu rea n'ai nobilă eufonie... Altfacet foarte bine, doamnă, că mi-ai spus toate acestea. Mă voi re-

Asă-ni-a fost scris!... Îndată ce mi-va fi mai bine, voi porunci să mi se aducă aici rufelee, armele și cîinii mei și vom trăi împreună pînă la consumarea secolilor!

— Împreună!... răspuse cu amărăciune ne Guinzvooana. Nu vezi oare că ești mor? Nu vezi... Creșt d-ta că îți-ai fi vorbit vre-o dată de încercăturile mele învinovate dacă nu ești fi absolut sigură că vei muri peste cite-va ore?

— Atunci, doamnă... ce aștepti de la mine? Întreabă don Jorge terorizat; căci e sigur că, pentru a-nu face onoarea și plăcerea de a vă împrumuta de la mine său de a mă înșărcina să vă împrumut de la vîrnel meu a cel guinoc care se cheamă ban, nu te-ai fi oboisit atîta. D-ta știți foarte bine cit de mult te stimam și știind aceasta cum vrei d-ta ca atîta timp să citi v'oi să vă lip e, șor ban? Trebuie să fie al't-avea pe care d-ta v'oi să mi ceri... și te implor, înainte de a spune un cuvînt mai mult, să te gîndești la solemnitatea momentului și la alte considerațîni foarte grave...

— Nu te feteleg... și tu știu sigură ce ași putea dori, răspunde dona Teresa cu simplicitate unei sînte. Dar puote, te rog, în locul meu S'at' mama!... și dor pe fiica mea. ● voi lăsa sigură pe lume. Nu văd în jurul meu, în acest mo-

O INTERESANTĂ CONVORBIRE

(Jena se petrece la birăria Cooperativă. La o masă, d' Scurătescu înconjurat de mai mulți amici, osemel serioși și cu gravitate, convorosează despre lucruri banale dar grave. Iată-l cî intră pe ușa birăriei și d. Fiețariu).

Scurătescu: Bunjur monșer. Știi că generalul Tel e un nobil neam?

Fiețariu: De ce?

S. Pentru că Tel e șon.

F. Natural: Tel e graf.

S. Dar, i propoș, cum icsălește el?

F. Dacă nu mă 'ngel Miti Tel.

S. Ba nu. Tel'e Gușă.

F. Pardon, confuzi cu generalul Manu; el este Gușă.

S. Tel e or Manu, nu știu sigur, poate al dreptate. Ceea ce e cert e că nimeni n'a îndrăznit încă să conteste origina sa nobiliară.

F. Aș, și-ai găsit! Sunt unil autori carl i consideră pe Tel voale!

S. Da, dar alții susțin pe Tel maître. Ba încă autorii clasici nu pun de loc în dubiū că Tel este aristocrat. El vorbesc de aristoi Tel cu cea mai mare stimă.

F. A, da. În antichitate Tel era bine văzut. El era considerat ca om cu mult bun simț practic, cu multă praxă. Dovadă că se zicea: *praxi Tel*.

S. În tot cazul n'am văzut om mai gelos.

F. Adeverat?

S. Pe legea mea. Este colat cu o c stătoareș. Eri vine pe negîndite în ate lierul acesteia...

F. A! Tel iert...

S. Intomal cum îl spun. Și întrebăți de dulcine! — Ce faci acolo? — Costel, răspunde dînsa. — Costel, neferi-

ment căroia s'ă opot lăsa... dacă-n'ă fi d-ta care în cîuda caracterului d' tale, i-ai arlat oare-care aștețiane... Întra'devăr nu prea știu ce ai putea d-ta să faci pentru ea... Pomana singură e rece, respingătoare oribilă!... Totuși e mai puțin oribilă de cit nevoia pentru sîrmana mea Augustias de-a și cîștiga existența cu milioane sale, de a servi la alții, de a cere milă!...

Aceasta 'ți explică de-îl pentru-ce, simind moartea la căpătîi, tu-am chemat să-ți spun ultimul adio și să te rog pentru ultima dată, înainte de a căica pr'ul morimintului meu... e Căpitane, îi întorele, tatăi, fratele s'armanef orfane!... Aju'o, suspo! A p'ar'ă onoarea și viața!... P'a tot ce va trebui ca să nu moră de foame și de dureroe! ca să nu fie p'arșitii în lumea asta!... Inchi- pnestă-ți că asta-ți fi-a-născut un copil!...

— Slavă Domnului! ex-lamă dom Jorge, bătînd vesei în fotolii. Voi face pentru Augustias toate acestea și mai multe încă!... Am trecut însă prin 'oiste momente foarte grele!... Credem că mi vei cere să mi înșor cu fata d' tale!...

— Don Jorge de Cordoba! nicez omănu nu a avut vre-odată aceasta! Și s'armana mea Augustias nu ar tolera nici odată ce s'ă dispun de mîndra și curagioasă sa inință!

(Va urma)

ciot! Cine e acest Costel? — O! *Tel!* exclamă ea ca o nouă desdemonă pe nedrept bătută, și ca dovadă ci întrădevăr coșea. Îi arată acul în care se căsnea să bage așa și i zice: *baga Tel!* Numal așa, moșter, s'a pus capăt acest tel șcenic ce amenința să devic travărat.

F. Hei, știu eu una cu adevărat tragică.

S. Spune-o, te rog, tot ce privește pe acest distins personaj mă interesează la culm.

F. Ascultă. O liniioară, *Tel* s'a pus să exploreze o regiune necunoscută din Africa.

S. Ce ești copil?

F. Parol. Continuă. Nenorocul lui fu să dea peste un trib de antro-pofag. I.A. ceștia puseră mina pe el, îl înșperă în tr'un par și se pregăteau să îl frigă și să îl mănince.

S. Mă înțori!

F. Dar antropofagii încep d'odată să se certe care să ia bucăfica cea mai bună. Atunci apare Regele lor care, în cruntindu'și sprincenile, chemă pe bucătratul palatului și îl strigă: *In par Tel e!* Și *Tel* fu împărjit.

S. Care va să zică, sărmanul *Tel* nu mai există.

F. Vai!

S. Vezi, mi-ai reimprospătat o amintire d'ouăsa. Era un excelent amic și de o rară galantomie. Se împlinește exact un an d'atunci. Mă pomenesec într'o zi că m'oi face cadou o pereche de coson-droace splendide, cu catarama de aur. I Am căzut în brațele lui și am strigat: *Bre, Tel, e prea mult!*

F. Și el ce a răspuns?

S. Nimic. S'a făcut, însă, roșu ca un mac la față de emoțiune, ceea ce m'a făcut să mi zic în mine: *Tel e mac.*

F. E drept, se roșea foarte ușor, gras cum era el... Știi că toată lumea zicea că e un adevărat elefant.

S. Așa e, dar în cele din urmă să-și bese atit de tare, în cit nu mai cîntărea de cit un gram. Toți cunoșcuiși lupușne-acău compătîmindu l: *Tel e gram!*

F. Dar a propos, 'ai-aduc aminte de vremea cînd era *Tel* la Paris?

S. Cum de nu. I s'a întîmpat lumea noastră. A luat într'o zi o birjă și a spus birjarului: *à l'hôtel!* El bine, birjarul zor-nevoile, s'ăi arunce în Sena.

F. Pentru ce?

S. El înțelesese: *à l'eau Tîl!*

F. Cred. D'altminteri, ceva analog i s'a întîmpat în ziua nunței. Cînd a spus birjarului: *à l'autel*, zăpăcîutul automedon i-a răspuns: *Vă cheamă cine-va la telefon, d-le general, auziți cum vă strigă: à l'oll Tel!*

S. Eu știu alta și mai cu haz...

În momentul acesta domnil serioși cari s'edea în masa lui Sacătușescu și Plectrici, chemă chelnerul și i spune: *Chelner!* dă pe domil af ră din berăria! Sacătușescu și Plectrici sunt lași de guler de către chelner, el însăși indignat, și scoși

pe ușă în birncl! Aferă, imediat ce se reculeg, cei doi bravi amici continuă important lor convorbire, prin urmare, va urma în numărul viitor).

D. Carp la vinătoare

D. Carp s'a dus la vinătoare.
Ce credeți că s'a împuștat?
Apoi, în calitate de ministru de finanțe nu poate să împuște de cit francul pe vremeurile astea.

A apărut în editura

ALMANAHUL

LUI

MOS TEACA

PE 1901

E ceva de speriat pe onoarea mea!
Prețul numai 1 lea.
Depozit general la librăria *Len Alcalay*

"MOS TEACA" LA PLOESTI

— Blonda mea —

A fost, e timp îndepărtat
O blondă naltă cu ochi vii
Ca zoldur pline, cu mult fard,
A fost un timp îndelungat
Amanta unui bard.

Au fost pe atunci moș tecl destul
Și blondă n ei s'a avîntat;
Muri de groază blindul bard
Și an folosit de moartea lui
Și locul i-au luat.

A fost — nu! timp îndepărtat —
● blondă în cafe galant
Cu forme false, turbur ochi
Și tecl din juru'! aș plecat:
"Că nu mă face-u banu!"

Iar azi tot'n spital muhliu
● duce blondă într'un chin
O cămă mult feclerul max:
"Sacuma dache facem bin
Să fi madam ei miu!"

Calampurpovel.

"MOS TEACA" IN PITESTI

— Corespondență care trebuia să apără în *No* trecut al lui Moș Teacă —

Mare izbînbălu se anunță pentru ziua de 17 Decembrie st. v. la Liceul cu firma "I. C. Brătianu."

Înă cu o săptămîna, Don Gazieru, simpaticul director, ne prevesteste prin niște aște mari cit o zi de post—o serată dată de licenț, d sale, în beneficiul școlii de muzică pe care, fio zis în parantes, ar fi avînd de gînd să o înființeze, și pentru care mi rezerve dreptul pentru un No. viitor.

Sub zemanul, în calitate de corespondenț

al lui "Moș Teacă", pîntru a-mi îndeplini cu sfîșietate, frumoasă mi mișune, imi îndrept pașii și soșese imediat la fața locului. Imi scup în sîn... și... "alea jacta este" intru în sală, și pîntru ca să au atrag privirile îndicrebre ale onor. T. P., mă retrag în semibu-dreie unul colț al sălii.

O lungă de răpi se perîndă în sus și s'os distribuind înlocute ochide, cînd în dreapta, cînd o sîfuga pe la... "delcatesuri."

În mijloc unui grup sombru de fracuri iată că apare și Nea Mialache, îmbrăcat "a la giterica" cu "submîndru" și cu "fractu" "mneșul de clad era flică" odată. Cu amabilitatea cară caracterică Nea Mialache, im-prăștia nedescăpîtibul pariam, "cau-de-Vie" și alte mirodant.

Programul acestui serate a fost cit se poate la locul lui, cu lăsd nîmi: de dorit. Buclăte variaie și alese cu mult schepsis.

1) "Am un leu și aș vrea să l b'aua arie, executată de corul liceului dirijat de Pr. Băjenaru.

2) "Vara la țară" declamată de Al. Măclăru a produs o vie impresie, mai ales în strofa...

"Locuștia mea de vară,
E la școala profesională
Acolo vreați că să mor.
Pe brațele... etc. etc."

3) "Cine te a făcut pe tine, Tudorîo nene", cântonată executată cu mult brio de N. Bececu dintr'a Vil.

4) "Să mă mîdam" t'am pus Grucea l Poesie de Don Palladu și declamată de Răicu-leanu etc...

Delab 20.

"MOS TEACA" LA BUZĂU

Iată ceea ce clipos lui Tic-Tac înregistrează în notesul său cu coperte de panamă — pardon mușama — din momentul ce soșeste Moș Teacă pînă la momentul ce și trimite corespondența:

"Resemat de galantarul spart, Maka așteaptă soșirea lui Moș Teacă, pîntru a fi ea de obicei, primul care să-l citească.

"Rînd pe rînd obloanele se trag, auna l Tanasica mai motae, în așteptare de cîntic, în timp ce gardișul din fața lui Mustății și fructa zaharistă șueră înterupînd monotonă; d'întîr un colț cu asmuțorii săb bas-ton, pe cînd din spate de felinar Sanda, pe cînd din spate Samsoni, Adam la braț cu Leon apar maiestros.

"Vasilc al lui Basilius anunță pe "Don Sargent Malru", Nuhim Braunstein nervos, hotărîște chemarea la bara justiției Anglo-Bară, pe Tic Tac pîntru violare de... presig-tio, sâ sinucidera lui sabita cu accid sulfuric.

"La masa lungă a Amicitiei aceiaș cerc discută cu aceiaș fervență chestiunile de actualitate, bea cealul cu suplimen în timp ce din fund *Signore povero* fluera o arie din Mascagni.

"Obosit dintr'o noapte de aventură medicală Adam, tot el. își face apariția. Fiăcîntu tomate calcă rar și cadentă, pe cînd fluierul Depouliș șueră nesfîrșit de răgusit par că ar fi mincat din nucile colectate la depoul Kufăr. Bărzănușul frigidus sughite în timp ce Tic Tac pășete spre casă ca să și termine corespondența.

Tic-Tac

„MOS TEACA” LA BRAILA

E sârbătoare, — și, în consecință, am eșit să mă plimb pe calea Regală. Cu greț pot străbate prin mulțimea celor ce se plimbă. Dar ușor „mi-ai străbătut la ureche” — abia după ce faculți cliși va pași, — niște cuvinte zise la cel puțin 100 metri în urma mea. Cuvintele nu le-am auzit, — dar vocea... vocea l... și acea voce de bariton care timp de multă aci a lovit timpanele multor ce nu prea volău s'o auză, — e vocea aceluia nea, pentru care gurile demozaelelor Brăilei, privindu-l — demozaelele, nu gurile — lăsaă oceane de apă — gurile, nu demozaelele, — e acel om, al cărui cap linos provoacă bărbierilor cel vedaat, o durere în inimă, și o mișcărire de mână — ca să nu zic, de mână și, — e! da, e acel om, la a sarul până demioasă privea o mulțime imensă, implorînd lertare, și cerind eternă pace. E un om, în sfârșit, care, ca copil, nu prea prom te multe — dar acum promite mult, mult, dar... nu ține.

E... *Marrin!*

Tii l și ce bine-l țeade îngustul joben — probabil modern — și care aduce mult cu un obiect casnic; — per lin par' ca e tras corpa l și sveit și giagă, învelit într'un palton lung și fin, lăstind veditul, d'aboa colțul unu pantofor roz... — a, pardon! no, colțul unu ghete de lac, acoperita de o lambă ară gris perle.

Iată-l lângă mine — trece. Pe vremuri — și nu e mult d'atunci — eram cel mai bun prieten, acum nu mă mai cunoaște. Și e expulsiabil.

El, care a devenit *ceos*... și eă, care am rămas, tot ce-am fost!

Un amic îl întreabă:

— Da ce-ți plindru ăsta pe tine, mă? și Maria, cu un gest mărț, cu o mină gladioară, și bătând nervos din piciorul drept, răspunde:

Mi se împune, monșer!

Și ce credeți că a făcut pe aci, de ziua dumnezăului? S'a plimbat mai cu seamă, — și a redopropătat vecchile cunoștințe cu sexul slab, a dat pe la „Universelle”, a promis protecție și cite-va bilete de drum de fer, gratis și franco, citor-va prieten, a tras o sâpunelă correspondențială de aici — și a plecat, s'a dus acolo, unde e mărire, un'ce e cununiile lui nu sunt așteptă de cit ca să vie Maria să-și pună căpașina de desupt, ca să pice pe ei

Enrico.

„MOS TEACA” IN SLATINA

— *Vascașu* —

La orizon începe să s'arâte, Acel șiraș ai picbei proleare. De copilaș ce poartă n' dispărare: Traneval, șoșon, ecentrică cravate. De fact doi pași lo cale l'și răsare; Pampon, tesac și pintenul ce bate Cadenta n' mers, c'șea scrie la cartie. Cind ești elev și școalei militare. Pe sub ferești așdă l'șiruri ușoare Ș' dragostea devine tot mai lădă, Ca l' raba tunel e fermecătoare, Dar dintr'un colț nea Ghită se arată Vociferând: «A l' brava domnișoare, Bine vă stă cind strada e l'țesală?»

Geat și Glod

„MOS TEACA” IN CONSTANTA

(Impresiuni tragice cu fond macabru)

Ora crimelor sunase deja, cind scoboram trist și abătut scările teatrului «E'piss». Se jucase «Asasinarea... asistentilor» dramă feroică în 6 acturi și un prolog a dramaturgului P. Vulcan. Nu mi venea să cred că mă trăsese, dar pipăindu mă m'am convins: A dormit încă de la începutul reprezentației și nu mi rămăsese altă impresie de cit scunelile goale din sală, intunericul beșcă ce domnea pretut'ndent și regretul celor 2 lei noi ce dădusem pe bilet.

Cascam și oftăm jalnic cu gințul la leușorii mei și făceam la combinații... să l'ce combinații... 2 pachete, 3 clipe și 4 balbe fără guier mare, la colegul l'li... Ametiți cind boldul unu sentiment omeneșc m' îndrept șoșonit spre berăria Gruber. În fund e toată gura în păr, la o masă, după h'hibele goale sunt vechi o 15 la număr cu toți.

Sgomot, tambălă și alte meleric ri.

— Vivat, aurosom Maestre.

— Bravoșus, să trăiești... etc.

Eram gata s'o sterg, dar maledicțiunii și mi de titant și guvizil halba ml zimbea l'li, dragăstos. Am rămas și iată ce mi-a auzit ochii și mi văsură urechile:

— 69 lei 50 bani în cap din carti scăzind 9,75 bani gauriți rămâne net 59,75... etc.

L'ra casierul, care dădea g'stituinea lui Vulp.

— Să mai vie, zise Margosul cel Parseghian.

— Ict și colea sunt micl erori... carti...

— Nu zic ba, dar le voi corigia și...

— Să am pardon stimabile micl după 800 de ani n'ă să o poți corigia, p'iesa e cu lacune... la cu-ne.

Se ține prostie de prostie și toată este o lucrare mediocră absoic medică. Am spus o apun și o repetă fact. Sgomot, halbe aparte, maestrul ascuns sub masă. Poilitie, scandal. Am șters o binog afară uitind să plătesc halba, și țirșind agale șoșonit pe trotuar ziceam:

— Bine că am dormit, n'am auzit nimic, n'am văzut nimic, nu știu nimic, île ca e lacune cu tot la e acolo... Numai de leușorii mei păcat, de mi d' ori păcat, ză!l

Pînă D'Ar.

POSTA BEDACTIEI

Don Fogol. — Iași. — S'a scris deja în senșul 1 cesti. Încearcă!l alta.

Colombarcopol. — Ploegști. — D. C. M. nu e în redacția noastră și d. R. nu e la el în d. Sardanapal.

Binaldo și Zințard. — Buzăg. — «La teorie» conține cite va expresiuni pur cazare și bine priase. A ce dote însă nu are mi z.

Zăronga și Fatai Ialfoșod. — Nu ti numeris-o cu buchile «în cafenea» și «Boar lules». Totuși nu vă descurăți și comiteți și aitele.

Rocambold. — Caracul. — Nu am primit.

Mastolog. — Leos. — Pardia d-lul Pompiliu Șilad n'ar fi rea dar versurile picătesc.

G. Gherard. — Leos. — De rindul acesta așt fost mai puțin norocos cu «Tunel». Subiectul e batut, foarte banal. Alta cu plăcere.

Lișivă a'istial. — R. Vilona. — Ne perbe bine c'v'ășt adus aminte de noi. Nu sunt tocmai patru ani de la ultima d-v. colaborare, ci vre-o doi. Or-cum, vă fe-

licităm pentru de iziunea de a reținece colaborarea și așteptăm să vă vedem la lucru.

Koros. — Tecuci. — S'riți mai îngrițit. Alt-fel e imposibil de coriaț. Bucata de săptămâna asta nu e publicabilă. *G. Neg.*... 1000. — Scenele s'nt îngrițit scrise, dar nu conțin fondul umoristic reclamat de *Mos Teaca*. Asta nu trebuie să vă împedice de a mai încerca Noi vă vom da tot concursul.

BIBLIOGRAFIA

În editura librăriei D. P. Malosky

Înarta Județului Tulcea, complectă, cu împărțirile administrative, numirile vechi și noule ale satelor, căilor de comunicație, etc., de G. C. Gheorghiu, conductor de poduri și șosele.

Prețul 60 bani

L'ra Dobroșană, pentru cor mixt, de M. Spavocot, cuvinte de V. Alexandri.

Prețul 1 leu.

Comenziile se efectuează numai după primirea costului, sau cu ramburs.

Pentru mai mult de 10 exemplare se acordă rabat.

DOCTORUL PAUKER

134 Calea Mahovei 134

(colț cu strada Antim și Arionsoel)
BOALE INTERNE ȘI DE COPII
Tratează cu succes boalele de piele și siphilitice
Consultanță de la 8-5 p. m.

A apărut

STROFE ȘI APOSTROFE

Versul vescele de *Cyranô*

Cu o copertă artistică în culori și imprimat cu eleganță în atelierile tipografice Helade str. Clemențel 3.

Volumul de peste 100 de pagini cu prinde patru părți:

Dom Paladu. — Emigrarea evreilor. — Conflictul romfo-bulgar. — Diverse mofturi. — Baliverne politice.

Prețul numai 1 leu.

Se găsește de vânzare la librării, chioșcuri de ziare și la autor (redacția ziarului Epoca).

Pelin și vin

Bere specială blondă și neagră

EFTIN ȘI BUNI

BERARIA COOPERATIVĂ

EFTIN ȘI BUNI

PIAȚA TEATRULUI ÎN FOSTA COFETĂRIE FIALKOWSKY

Suncă de Sinaia și Praga

Sandviciuri, unt, brinzeturi

GRIGORE RADULESCU

AVOCAT AL BANCII POPORULUI

Consultații de la 4—6 p. m.

5, Str. Poliției, 5.

AL. IONESCU

Frizer

Bulevardul Elisabeta, în fața palatului Eforiei

P. T.

Am onoare a vă informa, că în urma unei practice îndelungate, arînd peste 100000 vaccinări și revaccinări în capitala Moldovei, în așii stabiliți aici, în calitate de Director al Institutului Vaccinal al statului, și prefar

Vaccinul animal necesar țării întregi.

sunt deci în siguranță, a vaccinării și revaccinării cu limfa animală pe patul zilnic, aplicînd capsule Celulose care apar pustulele vaccinabile de ori.c.e. în cazul: Gripel, Fleum, inflamațiuni etc.

Vaccinez și direct de la vîr, la braț cu o singură regulă de sept. Fie care copil are o doză deosebită de vacin, și o lanțată specială, pentru a nu se transmită vre-o infecție.

Apelînd la încrederea D-voastră vă rog să bine voiiți a face uz de serveniile ce vă ofer, asigurîndu-vă că veți aprecia meritele unui specialist, autorizat și de înalta Direcțiune a Serviciului Sanitar superior.

Cu stima, PIERRR SOLOMON

Director. Inst. Vaccinog. al Statului, Alcea Elisabeta alături de Eforie

Vreți să mincați bine și cu puțini bani?

RESTAURANTUL MITICA GEORGESCU

este singurul care oferă aceste avantaje.

Clienții regulați ad seara intrarea gra-tuită la reprezentațiile excelentei tru-pe de varietăți.

Adresa: Strada Cămpineanu, lângă Teatru

Dr. I. MENDONDI

— 10, Strada Sfintei, 10 —

MIH. G. VALERIANU

Doctor în drept, Avocat

București

Str. Belvedere, 5, 1

Bărbați dați atențiune

Chiar la cele mai dureroase și învechite maladii de **uretro**, tratamentul îndelungat și injecțiile vor fi de prisos. **Intrebunțind remediile Capsule Antigonorrhoei** cari se pot aduce direct de la **Laboratoriul chimic Siberatete, Piana IX Rossamerlanda 35** contra **Let 5.**

Antigonorrhoei este în special recomandat pentru boale învechite de gonoree.

STANISLAS CIHOSKY

Avocat

Bulev. Pacth No. 2.

D-rul G. D. FISCHER

OCULIST

Str. Colței No. 16

De consultații între orele 5—6 după amiază.

COFETARIA TANASESCU

Via. a-via de palatul Băilor Eforiei

Posedă în orice și ce moment prăjiturii și cozonacii proaspeți, atât bom-boanele ait și liqeurile cele mai fine.

LA MAGAZINUL

GRANCEA și STANESCU

CALEA VICTORIEI

Se găsesc colonialele și delicatesele cele mai fine. Brinzeturii excelente.

Vin alb și negru din vitile cele mai renumite.

FARMACIA

«LA BISERICA ALBA»

Dr. A. URBEANU

— BUCUREȘTI —

97, Calea Victoriei, 97

Castel Dobrescanu (Căminu Bozilor)

Tipografia HELJADE, Strada Clemenței, No. 3.

ANTICARIA 101
LEI 25